

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

שבט תשפ"ה

בס"ד

פרשת "משפטים"

"אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן" (כ"א י"ט). על הפסוק "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך" (דברים ל"ג י"ח), אמרו חז"ל כי שניהם עשו שותפות ביניהם, זבולון יעסוק בסחורה ויששכר ילמד תורה, וישפיעו זה לזה. וזה רמז הפסוק: "אם יקום והתהלך בחוץ" היינו זבולון מתהלך בחוץ במשא ומתן ואינו עוסק בתורה, "על משענתו" שהוא נותן משען ליששכר שיוכל לעסוק בתורה, "ונקה המכה" לא יענש על עוון ביטול תורה כי טענת משענת מצדיקה אותו, אולם זאת רק בימות החול, אבל "רק שבתו" בשבת קודש חייב זבולון בעצמו לעסוק בתורה "יתן" מלשון 'תנו רבנן'.

(טל חיים)

*

"עין תחת עין" (כ"א כ"ד). דרשו חז"ל (ב"ק דף פ"ד) וכן מובא ברש"י: נותן לו דמי עינו וכן כולם ולא נטילת אבר ממש. כי לכאורה היה צריך לכתוב "עין בעד עין" ומה הלשון "תחת" ? אלא לרמז כי האותיות שתחת ה"עין" ב' א' ב' הוא 'כסף' דהיינו אחרי ע' - פ', אחרי י' - כ', אחרי נ' - ס', יחד "כסף" וזה הפי': "עין" אם סימא עין חברו, "תחת עין" יתן כסף.

*

"אם כסף תלוה את עמי את העני עמך" (כ"ב כ"ד). אמרו חז"ל (אבות פ"ו) 'בשעת פטירתו של האדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב אלא תורה ומעש"ט בלבד'. וזה הפי': "אם כסף תלוה" אם רצונך שכספך ילוה אותך לעולמך, דע לך כי "את העני" רק מה שתתן לעני "עמך" זה ילך עמך.

(הרמ"מ מקוצק)

*

"מדבר שקר תרחק" (כ"ג ז'). כשאתה אומר דיבור אחד של שקר, מיד אתה מרחק עצמך מהשי"ת.
(רבי זושא מאניפולי)

*

"ועבדתם את ד' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך" (כ"ג כ"ה). לכאורה מדוע נאמר "ועבדתם" בלי רבים ומסיים בלי יחיד ? אלא י"ל כי לא די לאדם אם משלים את עצמו בלבד, רק צריך להיות כל מגמתו לגדל בניו ובנותיו ובניו על דרכי התורה והיראה. וכדי שיתקבלו דברי המוסר שלו נחוצים שני דברים: א. שיהיה לו פרנסה ברווח כי חכמת המסכן בזויה, ב. שיהיה בריא ושלם על כל איבריו וגידיו כדי שיהיה לו כח ומוח להדריכם לתורה ולמעש"ט. לכן נאמר "ועבדתם" לי רבים כיון שמצוה להשתדל שכולם יעבדו את ד' למקטן ועד גדול, ולזה נחוץ "וברך את לחמך" וכו' שיהיה בריא ושלם ויהיה לו פרנסה בהרחבה.

(מקור ברוך)

*

"וַיֹּאמְרוּ כָל אִשְׂרָאֵל דְּבַר ד' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" – "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"

לכאורה כיצד אמרו בני ישראל "נעשה ונשמע"? הרי היו צריכים לומר "נשמע ונעשה" כי מתחילה צריך לשמוע ולדעת מה לעשות?

אלא אפשר להבין ע"פ משל לאדם שהיה מאד חולה וזקוק דחוף לתרופות, כאשר השיגו לו את התרופות אמר: איני לוקח אותם עד שאלמד קודם חכמת הרפואה כיצד עושים תרופות אלו. אמרו לו: ללמוד חכמת הרפואה ומרקחת התרופות יערוך לך מספר שנים, ואתה זקוק כעת דחוף לתרופות אלו כי חיך תלויים בהם, קודם קח את התרופות ואח"כ תוכל ללמוד חכמת הרפואה. בודאי חייו בסכנה ולשוטה יחשב אם יתעקש על דעתו.

או אדם שהיה רעב מאד ולא רצה לאכול לחם עד שיראה כיצד זה נזרע נקצר נידש נטחן ונאפה, אמרו לו: קודם אכול לחם וסעד לבך אח"כ תוכל לראות בעיניך כיצד נזרע וכו'. גם הוא חייו בסכנה ולשוטה יחשב אם יעמוד על דעתו.

כן הוא בתורתנו הק', אם יאמר אדם: לא אתחיל לקיים מצוות עד שאלמד תחילה כל הש"ס והפוסקים וארבע חלקי שו"ע, זה דבר שאי אפשר פן ימות ח"ו ולא יעשה שום מצוה שהיא עיקר שלימות הנפש כמש"כ (ויקרא י"ח ה') "ושמרתם את חקתי ומשפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם", אלא תחילה צריך לקבל על עצמו לעשות את המצוות כגזירת המלך ואח"כ מותר לו לחקור בעניניהם ובטעמיהם.

מטעם זה נאמר במצות תפילין (דברים ו' ח') "וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפת בין עיניך" קודם להניח תפילין של יד אח"כ תפילין של ראש, ללמדנו כי קודם יש לקיים חלק המעשה אשר בכח היד, ואח"כ חלק העיון לחשוב ולהבין בטעמי המצוות עם המוח שבראש.

לכן אמרו בני ישראל בקבלת התורה והמצוות "נעשה ונשמע" – וכוונתם היתה "נעשה" מיד בלי ידיעת הטעמים, אך 'אין בור ירא חטא' ולא עם הארץ חסיד' (אבות פ"ב), צריך גם ללמוד ולדעת כל הדינים על בוריים וטעמי המצוות, לכן אמרו אח"כ "ונשמע" לשון הבנה כמש"כ (בראשית מ"ב כ"ג) "כי שומע יוסף".

*

למען תספר

"ורפא ירפא" אמרו חז"ל (ב"ק פ"ה:) מכאן שנתן רשות לרופא לרפאות. מעשה ביהודי שהיו לו כאבים ברגלים, ובא לאדמו"ר רבי אהרן מבעלז זיע"א. אמר לו הרבי לקחת תרופה מסוימת והכאבים חלפו. יהודי זה פגש את חברו עם אותם כאבים ברגלים ואמר לו שיקח את התרופה שהרבי מבעלז המליץ עליה, אך התרופה לא הועילה לכאבים. בא היהודי לרבי מבעלז ושאלו: מדוע לחברי התרופה הזאת לא מועילה? ענה לו הרבי: אתה אומר לחברך מה שאני אמרתי לך, איך חשבת שזה יועיל? והרי נאמר בתורה "ורפא ירפא" מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות, צריך שזה יהיה **מכאן**, ולא שאתה תאמר לחברך מה שאני אמרתי לך.

*

שביל המוסר

"ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו" (כ"ב ל') רש"י...: תנו לו שכרו. לכאורה הצפרדעים עשו קידוש ד' גדול ונכנסו במסי"נ לתנור לוהט, ושכרם היה שנשארו בחיים. ואילו אצל הכלבים שנאמר "לא יחרץ כלב לשונו", קיבלו שכר "טרפה...לכלב תשליכון אותו" הם ובניהם, עד סוף כל הדורות, מדוע?
מסתבר, כי קל יותר לקפוץ לתוך תנור לוהט, מאשר לנצור את הלשון... (עפ"י בעלי המוסר)

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א השתתף בשמחת נישואי נכדת כ"ק מרן אדמו"ר מויז'ניץ שליט"א,
בת לבנו הרה"צ רבי יעקב מרדכי הגר אב"ד ויז'ניץ אלעד. החתן הרב חיים מאיר בן הרב יוסף
בהגה"צ רבי זאב ארנסטר שליט"א.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א השתתף בשמחת 'שבע ברכות' אשר התקיים בחיפה, לכלה נכדת אדמו"ר מצאנז בת לבנו הגה"צ רבי אברהם הלברשטאם שליט"א רב קרית צאנז טבריה וקהילות צאנז בחיפה וצפת, ולחתן בנו של הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א. (צילום: משה גולדשטיין)

המעמד האדיר 'בניס אתס' לכלל הבחורים לחיזוק מול פגעי הטכנולוגיה

נשאו דברים: הרב אברהם ויסבלום (מנחה), הרה"ג ר' פנחס ליכטנשטיין שליט"א, הרה"ג דומ"צ רבי דוד שלמה זולדן שליט"א, והרה"ג דומ"צ רבי יעקב דויטש שליט"א. הבחורים חתמו על קבלות ותקנות טובות בעניין, החתימות הוגשו לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, והביע הנאתו המרובה. אח"כ הוסיף ואמר...בנפשנו הדבר, כל אחד יודע ומבין במה מדובר ועד כמה הדבר מהווה סכנת נפשות של ממש, וכשמכירים במלחמה מול יצה"ר זה נותן את הכוחות להצליח.
(קול ברמה)

הר"ר אברהם יצחק אייזיק פיירברגר ז"ל
במלאת 'שלשים' לפטירתו י"ז טבת – י"ז שבט תשפ"ה

בצער רב וביגון קודר ליוו קהל רב את מיטתו של השו"ב הרה"ח **אברהם יצחק אייזיק פיירברגר ז"ל**, מחסידי סערט ויז'ניץ, שהלך לעולמו בגיל 77 שנה.

המנוח נולד ביי"ב כסלו תשי"ח באלבה יוליה (קרלסברג) שברומניה, לאביו אלטר בן ציון ז"ל ששימש כשו"ב. בילדותו למד ברומניה, בשנת תשכ"ה התייתם מאמו מרת יכט ע"ה. בשנת תשכ"ו עלה לארץ ישראל עם אחיו, כאשר הגיעו עם האניה ארצה, קיבל מברק שאביהם נפטר.

צהלתו בפניו

למד בישיבת סערט ויז'ניץ, ודבק בכל נפשו בכ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'**חכמת אליעזר**' זיע"א, אשר קירבו וחייבו ודאג לו כאבא לכל צרכיו ברוחניות ובגשמיות. היה מתמיד מאד בלימודו, והיה מקיים 'לא הביישן למד', השתדל לשאול את רבותיו ולהבין כל דבר לעמקו. תפילותיו היו בכוונה, וראו על פניו יראת שמים טהורה. היה נוהג להאיר פנים לעזור לזולת ולעשות חסד בגופו ובנשמתו, מתוך שמחה ומסירות.

בהגיעו לפרקו נשא את רעייתו שרה זיסל תחי" בתו של הר"ר ברוך גרשון דוד ז"ל, ולקראת חתונתו אשר

התקיימה בחודש טבת תשכ"ח – ביקש כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'**חכמת אליעזר**' זיע"א, מכל המשתתפים להגיע בבגדי שבת. ומאז נעשה מנהג לבוא ולהשתתף בחתונות בבגדי שבת.

בשנים ראשונות היה גר בקרית שמואל שליד חיפה, אח"כ עבר לגור בקרית ים, אולם המשיך להתפלל בקרית שמואל במשך כחמישים שנה, שימש כגבאי וגזבר, ומספר שנים היה גם בעל תוקע והכל ניהל במסירות. המשיך את מסורת אבותיו למד את מלאכת השחיטה והיה שו"ב כארבעים שנה. היה אב אוהב, וסב אהוב, לכל ילדיו נכדיו וניניו. בשנים אחרונות התייסר ביסורים, וקבלם באמונה ואהבה.

עם רבו כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'**חכמת אליעזר**' זיע"א ביום נישואיו

ההלוויה יצאה מבית הכנסת בקרית שמואל ביום שישי י"ז טבת לפנה"צ לבית העלמין שדה יהושע חיפה. מחמת הזמן הקצר הספידוהו ב'קצירת האומר': הרב אליעזר הכרמי שליט"א רב בית הכנסת, הגבאי ר' יוסף בק הי"ו, וחתנו הר"ר אברהם יעקב טסלר הי"ו. בדבריהם ביכו את האבדה הגדולה על יהודי חשוב ת"ח, ירי"ש, ובעל חסד, שנעקר מנופה של הקריה.

זכה והותיר אחריו דורות ישרים ומבורכים, ההולכים בדרכי התורה היראה והחסידות. ת.נ.צ.ב.ה.

(המשפחה)

בשנותיו האחרונות

בריקוד עם אדמו"ר זיע"א בחתונת חתנו ר' אברהם יעקב טסלר הי"ו